

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525

www.constitutionalcourt.or.th

Facebook : www.facebook.com/constitutionalcourt.thai
E-mail : pr_constitutionalcourt@hotmail.com

ข่าวที่ ๓๖ /๒๕๕๕

วันจันทร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ศาลรัฐธรรมนูญมีการพิจารณารรคดีที่สำคัญ ในวันพุธที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนี้

๑. เรื่อง ศาลจังหวัดพัทธยาส่งคำโต้แย้งของจำเลย เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔๗ วรรคแรก และมาตรา ๕๐ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๖๔ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๓๒/๒๕๕๕)

ข้อเท็จจริง จำเลยถูกฟ้องให้ชำระค่าใช้จ่ายในการบริหารการจัดการดูแล บำรุงรักษาสาธารณูปโภค และการให้บริการสาธารณะแก่โจทก์ ตามพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ จำเลยให้การต่อสู้และโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔๗ วรรคแรก ที่บัญญัติว่าเมื่อได้จัดตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรแล้ว ให้ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรทุกรายเป็นสมาชิกนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร และในมาตรา ๕๐ วรรคสอง ที่บัญญัติให้ผู้ค้างชำระเงินค่าบำรุงรักษาและการจัดการสาธารณูปโภคติดต่อกันตั้งแต่สามเดือนขึ้นไป อาจถูกระงับการให้บริการหรือการใช้สิทธิในสาธารณูปโภคและในกรณีที่ค้างชำระติดต่อกันตั้งแต่หกเดือนขึ้นไป พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจะสั่งการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในที่ดินจัดสรรของผู้ค้างชำระจนกว่าจะชำระให้ครบถ้วน นั้น เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิของจำเลยในการใช้สิทธิการปฏิเสธเข้าร่วมสมาคม ฯลฯ และพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดินไม่มีบทบัญญัติเรื่องการลาออกจากสมาชิกภาพของนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรไว้โดยเฉพาะ อีกทั้ง สำนักงานที่ดินย่อมไม่มีอำนาจจะสั่งการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในที่ดินของจำเลยซึ่งเป็นสิทธิและเสรีภาพในทรัพย์สินของจำเลย จึงเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๖๔

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง แม้จะถือได้ว่าเป็นการจำกัดเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม ฯลฯ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ ก็ตาม แต่เป็นการจำกัดเสรีภาพเพื่อคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมของสมาชิกนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ วรรคสาม บัญญัติให้กระทำได้ และการที่จะพ้นจากความรับผิดชอบได้ก็ต่อเมื่อผู้ซื้อที่ดินจัดสรรได้ออกรวมสิทธิในที่ดินจัดสรรดังกล่าวให้กับบุคคลอื่นแล้ว ส่วนมาตรา ๕๐ วรรคสอง เป็นเพียงการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของจำเลยชั่วคราว ถือเป็นการบังคับโดยใช้อำนาจรัฐเข้าไปจัดการเพื่อให้ผู้ค้างชำระเงินค่าบำรุงรักษาและการจัดการสาธารณูปโภคได้ดำเนินการชำระให้ถูกต้องและไม่เป็นการเอาเปรียบสมาชิกคนอื่น ๆ กรณีเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้กระทำได้ ทั้งนี้ เมื่อจำเลย

